

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Dnr Fi2018/04173/S2

Malmö 23 oktober 2018

REMISSVAR: Remiss avseende delar av betänkandet *Brännheta skatter! Bör avfallsförbränning och utsläpp av kväveoxider från energiproduktion beskattas?* (SOU 2017:83) - avseende skatt på avfall som förbränns (avsnitten 1.3, kap. 7–15 samt avsnitt 21.3 i betänkandet)

Avfall Sverige är branschorganisationen inom avfallshantering och återvinning. Det är Avfall Sveriges medlemmar som ser till att avfall tas om hand och återvinns i landets alla kommuner. Vi gör det på samhällets uppdrag: miljösäkert, hållbart och långsiktigt. Vår vision är "Det finns inget avfall". Vi verkar för att förebygga att avfall uppstår, att mer återanvänds och att det avfall som uppstår återvinns och tas om hand på bästa sätt. Kommunerna och deras bolag är ambassadör, katalysator och garant för denna omställning.

Avfall Sverige bildades redan 1947 och har omkring 400 medlemmar. Avfall Sveriges medlemmar är kommuner, kommunalförbund, kommunala bolag och kommunala regionbolag inom avfall och återvinning. Deras kunder utgör Sveriges invånare och en stor del av näringslivet. Genom medlemmarna representerar Avfall Sverige Sveriges befolkning. I Avfall Sverige ingår, som associerade medlemmar, ett hundratal tillverkare, konsulter och privata utförare aktiva inom avfallshantering.

1. Förslagets koppling till Avfall Sveriges generella ståndpunkter

Avfall Sveriges årsmöte har fastställt ett antal ståndpunkter. Några av dem har relevans för att uppnå en mer resurseffektiv och giftfri avfallshantering i enlighet med avfallshierarkin och regeringens ambition om att Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer.

Avfall Sverige stödjer avfallshierarkin som princip för avfallshanteringen. Vidare anser Avfall Sverige att avfallshanteringen är en väsentlig del av samhällets infrastruktur och att avfallshanteringen ska ge en god och behovsanpassad service för medborgare och verksamheter.

Avfall Sverige anser att avfallsinnehavare ska följa avfallshierarkins principer på samma sätt som kommuner och producenter. Det innebär att kommunerna såväl som avfallsinnehavare verkar för att förebygga avfall och främja återanvändning samt återvinna och bortskaffa avfall på bästa sätt.

Avfall Sverige anser också att producenterna har ansvar för utformning av alla de produkter som sätts på marknaden och att avfallshierarkin följs samt att producenterna har det fulla ekonomiska ansvaret för produkter som omfattas av producentansvaret. Avfall Sverige anser också att avfallsinnehavare ska följa avfallshierarkins principer på samma sätt som kommuner och producenter.

Avfall Sverige anser även att ekonomiska styrmedel kan användas för att styra avfallshanteringen, i de fall önskad styreffekt kan erhållas.

Avfall Sveriges styrelse har fastställt specifika ståndpunkter om plast¹, vilka har bäring på remiss med Dnr Fi2018/04173/S2. Avfall Sverige anser bland annat att onödig plast bör förebyggas i största möjliga mån. Avfall Sverige anser vidare att plast ska användas där det är mest lämpligt och att så mycket som möjligt av använd plast kan återanvändas och återvinnas samt att råvara av plast successivt blir mindre fossilberoende.

Avfall Sverige anser även att plast, som på grund av innehåll av miljö- och hälsoskadliga ämnen eller andra föroreningar som inte lämpar sig för materialåtervinning, ska tas om hand genom avfallsförbränning med energiåtervinning, samt att koldioxidutsläpp från plast som frigörs i energiåtervinning eller i materialåtervinningsprocesser ska tillskrivas plast som råvara, alltså i tillverkningsledet.

Dessutom anser Avfall Sverige att samtliga kostnader för att tillverka, använda, återvinna och destruera förbrukad plast förs tillbaka i tillverkningsledet genom ett ekonomiskt producentansvar.

Mot bakgrund av de ovan angivna ståndpunkterna anser Avfall Sverige att utformning av styrmedel, i syfte att uppnå en mer resurseffektiv och giftfri avfallshantering i enlighet med avfallshierarkin och regeringens ambition om att Sverige ska bli ett av världens första fossilfria välfärdsländer, i främsta hand bör sättas in var störst rådighet till önskad förändring finns.

¹ Avfall Sveriges ståndpunkter om plast, <https://www.avfallsverige.se/fileadmin/user_upload/Publikationer/plast.pdf>, Besökt 2018-09-25.

2. Sammanfattning

- Avfall Sverige *avstyrker* införandet av en skatt på avfall till förbränning.
- Avfall ska i möjligaste mån *förebyggas*. Det avfall som ändå uppkommer i samhället ska hanteras enligt *avfallshierarkin*.
- I ett systemperspektiv innebär *energiåtervinning av avfall i Sverige att koldioxidutsläppen minskar*, då deponering och elproduktion med fossilt ursprung undviks på marginalen.
- Endast genom en *aktiv och stringent kemikaliepolitik och utvecklade produktkrav* kan det långsiktigt skapas verkliga cirkulära kretslopp.
- *Skatt på energiåtervinning och andra pålagor, exempelvis via utsläppshandel, har liten – om ens någon – möjlighet att styra mot ökad materialåtervinning.*
- Avseende *hushållsavfall*, så skulle en tänkt skatt, om den ens skulle komma att övervältras, helt felaktigt komma att träffa kommunerna.
- Avfall Sverige anser att *utredningsuppdraget från början är felaktigt formulerat* i tron att en skatt nedströms kan åtgärda problem som uppstår uppströms i produkt- och materialflödet.
- Avfall Sverige anser att det *saknas en analys av effekterna av en skatteutformning som undantar importerat avfall till förbränning* i slutbetänkandet. I en av Avfall Sverige framtagna analys framgår det att det endast är just i det fallet – alltså då importerat avfall undantas – som en helt nationell skatt möjligen skulle få den effekten att den bidrar till ökad materialåtervinning i Sverige.
- *Det krävs stora samhälleliga förändringar för att nå mål om 100 procent fossilfri avfallsförbränning.* Dessa förutsättningar träffas inte av en skatt på förbränning av avfall.
- Om det beslutas om en skatt anser Avfall Sverige att *metall som återvunnits från förbränningsprocessen bör medges avdrag från skattebeloppet.*
- Om det beslutas om en skatt anser Avfall Sverige att det måste *förlöpa minst ett helt kalenderår mellan det slutliga beslutet om en skatt och när den kan träda i kraft.*

3. Generella kommentarer

3.1 Energiåtervinningens roller

Avfall ska i möjligaste mån förebyggas. Det avfall som ändå uppkommer i samhället ska hanteras enligt avfallshierarkin. Det innebär att avfall i första hand bör återanvändas, i

andra hand materialåtervinnas, först i tredje hand energiåtervinnas i avfallsförbränningsanläggningar, och i sista hand deponeras. Det avfall som inte har förebyggts och som inte är lämpligt att återanvända eller materialåtervinna och som andra aktörer inte ser något värde i, kan komma till nytta genom energiåtervinning och produktion av el, värme och kyla.

Avfallshierarkin är konstruerad utifrån generella miljöaspekter, men detta till trots finns det tillfällen då energiåtervinning är den hållbarhetsmässigt bäst lämpade behandlingsformen. Det gäller till exempel för att ta hand om rester från annan återvinning, alltså rejekt från material- och biologisk återvinning, och att destruera förorenat material och material som innehåller farliga ämnen som inte ska återcirkuleras in i samhället. På så vis fungerar energiåtervinning som ett komplement till material- och biologisk återvinning, samt som en sänka för material och farliga ämnen som inte ska recirkuleras i samhället. Avfallsförbränning är dessutom en förutsättning för fortsatt deponiförbud. Avfallsförbränning erbjuder en miljö tjänst som avgiftar samhället och förhindrar att miljö- och hälsoskadliga ämnen byggs in i nya produkter. Sverige är ett av få länder som har ett mycket välutvecklat fjärrvärmesystem, varför energin i restavfallet kan nyttiggöras på ett unikt sätt.

I ett systemperspektiv innebär energiåtervinning av avfall i Sverige att koldioxidutsläppen minskar, då deponering och elproduktion med fossilt ursprung i nuläget undviks på marginalen. Trots detta finns det självfallet möjligheter att sänka de fossila utsläppen ytterligare.

3.2 Incitamentsstrukturen

Utredningen (SOU 2017:83) kommer ganska så omgående till slutsatsen att en skatt på förbränning av avfall inte är ett rationellt styrmedel för att främja ökad återvinning. Det är ingen överraskning. Samma resultat redovisas i den av utredningen beställda "Konsekvensanalys av en skatt på avfallsförbränning" (Bilaga 4 till SOU 2017:83). I konsekvensanalysen framgår det tydligt att:

"Företag som driver avfalls- och samförbränningsanläggningar kommer inte att kunna överföra en avfallsförbränningsskatt på kunder på någon av sina marknader i någon större utsträckning. (...) En avfallsförbränningsskatt leder därmed inte till den styrning som efterfrågas – att utjämna en finansiell obalans mellan olika avfallsbehandlingsmetoder och en ökad materialåtervinning."

Emellertid menar Avfall Sverige att denna slutsats skulle behövt ha utvecklats till att rikta blickarna högre upp i avfallshierarkin och tidigare i produkters livscykel. Det är nämligen där de väsentliga förändringarna kan göras för att förebygga uppkomsten av avfall, öka återanvändning och främja kvalitativ materialåtervinning. Endast genom en aktiv och stringent kemikaliepolitik och utvecklade produktkrav kan det långsiktigt skapas verkliga cirkulära kretslopp.

Slutsatsen av detta resonemang sätter fingret på att kanske inte ens regler om producentansvar, som vi känner idag, är tillräckliga för att nå till cirkulära kretslopp. Eftersom utredningen inte haft till uppgift att föreslå andra, och kanske betydligt mer träffsäkra styrmedel, än just skatt på förbränning av avfall, så hänger även denna frågeställning i luften och lämnas till fri tolkning i utredningen.

I ett pågående konsultuppdrag från Naturvårdsverket konstaterar konsulten att styrmedel för ökad materialåtervinning av plast måste sättas in högre upp i avfallshierarkin. Samtidigt konstateras att skatt på energiåtervinning och andra pålagor exempelvis indirekt via utsläppshandel har mycket liten, om ens någon möjlighet att styra mot ökad materialåtervinning.²

I betänkandet SOU 2017:83 kommer utredaren fram till att en skatt på förbränning av avfall inte heller är verksamt eftersom den inte träffar de som har rådighet över produkternas utformning. Det bör dock läggas till att, i vart fall avseende hushållsavfall, så skulle en tänkt skatt, om den ens skulle komma att övervältras, helt felaktigt komma att träffa kommunerna. Det gäller inte minst avseende sådant förpackningsavfall och sådant returpapper, som inte insamlats för materialåtervinning, och som med andra ord blir kvar i den del av kommunernas avfall som går till energiåtervinning, med åtföljande kostnader för dess behandling. Detta eftersom principen om det fulla ekonomiska producentansvaret för förpackningsavfall och returpapper inte fullföljts fullt ut i den svenska kontexten. Exempelvis hamnar ca 55 procent av alla plastförpackningar direkt i restavfallet³. Här konstaterar Avfall Sverige hur incitamentsstrukturen tydligt ger felaktiga signaler.

Därmed blir det tydligt att utredningsuppdraget från början är felaktigt formulerat i tron att en skatt nedströms kan åtgärda problem som uppstår uppströms i produkt- och materialflödet.

3.3 Skatt på export av avfallsbehandlingstjänst riskerar ge motsatt önskad effekt

Avfall Sverige påpekade, genom Avfall Sveriges VD Weine Wiqvists särskilda yttrande till slutbetänkandet (SOU 2017:83), att den skattekonstruktion som nu har remitterats och som utredningen motvilligt inkluderade i själva slutbetänkandet, riskerar att motverka sitt eget syfte. Så blir fallet om en skatt inkluderar importerat avfall till förbränning.

I slutbetänkandet saknas en analys av effekterna av en skatteutformning som undantar importerat avfall till förbränning. Detta på grund av att ingetdera av utredningsdirektiven tydligt klargjorde att delar av det politiska ändamålet med en ny skatt är att hämma import av avfall till förbränning, det vill säga att hämma export av avfallsbehandlingstjänster. Det är dock olyckligt att utredarens uppdrag inte inkluderade att genomföra den analysen, i

² Anthesis Enveco AB: "Möjliga styrmedel för ökad materialåtervinning av plast".

³ Sveriges återvinning av förpackningar och tidningar 2015, Naturvårdsverket

<[https://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-](https://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-miljoarbetet/vagledning/avfall/forpackningar/Forpackningsrapport161028.pdf)

[miljoarbetet/vagledning/avfall/forpackningar/Forpackningsrapport161028.pdf](https://www.naturvardsverket.se/upload/stod-i-miljoarbetet/vagledning/avfall/forpackningar/Forpackningsrapport161028.pdf)>, Besökt 2018-09-30.

synnerhet när det genom Avfall Sverige särskilt framtagen analys⁴ tydligt framgår att det endast är i just det fallet - alltså då importerat avfall undantas - som en således helt nationell skatt möjligen skulle få den avsedda effekten att bidra till ökad materialåtervinning i Sverige. Det kan konstateras att den skatt på avfall till förbränning som infördes i Nederländerna för några år sedan undantar just importerat avfall, men inkluderar exporterat avfall. Med andra ord görs åtminstone försök att få skatten att verka på det inhemska avfallet i syfte att öka materialåtervinning.

En skatt på det sättet som föreslås i utredningen skulle i själva verket kunna leda till motsatt effekt, det vill säga sänkta mottagningsavgifter. Detta beskrivs tydligt i utredningen på följande sätt:

”Importerat avfall utgör sedan flera år marginalflöde i Sverige och är prissättande för övriga mottagningsavgifter. Det framgår av Profus långåriga kartläggningar och analyser av marknaden för avfalls- och samförbränning i Sverige. Det beror på att den inhemska kapaciteten är större än de svenska mängderna restavfall till förbränning efter källsortering till andra behandlingsalternativ såsom materialåtervinning och biologisk behandling. Importerat avfallsbränsle utgör i dag cirka 25 % av det avfall som förbränns i avfallsförbränningsanläggningar. Marknadpriset på importerat avfall kommer därmed att fortsätta att vara prissättande även för svenskt avfall, om en skatt införs på avfall till förbränning i Sverige. Om importen skulle minska markant, så kan man förvänta sig en hård konkurrens, där avfallsförbrännare bjuder under varandra i mottagningsavgift för att fylla sina anläggningar, eftersom man vill utnyttja de förbränningsanläggningar som man investerat i och eftersom man har åtagit sig att leverera fjärrvärme till fjärrvärmekunderna. En sådan marknadssituation hade vi i Sverige år 2014, innan importflödena från Storbritannien hade startat.”⁵

Utredningen kommer till slutsatsen att en skatt på förbränning skulle inverka menligt på fjärrvärmens konkurrenskraft. Det finns en stor risk att fjärrvärmekunderna får bära samhällets kostnader för problem som tillkommit i tidigare led i varornas livscykel. Vad som däremot inte uppmärksammas är att en skatt, på det sätt den redovisas, skulle försämra konkurrenskraften för den bransch, energiåtervinningsbranschen, som säljer en behandlingstjänst till andra länder. Följden blir att för Sverige värdefulla exportintäkter går förlorade. Dessutom skulle en skatt som inkluderar importerat avfall till förbränning leda till sämre miljö- och klimat i ett europeiskt perspektiv, eftersom mer avfall skulle komma att deponeras i exporterande land eller energiåtervinnas i länder med sämre energieffektivitet än i Sverige⁶.

”Sammanfattningsvis tyder vår studie på att import av avfall för energiåtervinning i Sverige leder till en kombination av minskad deponering av

⁴ Bilaga 1 – Konsekvensanalys av en skatt på svenskt avfall till avfallsförbränning, Profu 2017.

⁵ Bilaga 4 till SOU 2017:83.

⁶ IVL-rapport B 2266 – Avfallsimport och materialåtervinning.

både behandlat och obehandlat avfall och minskad inhemsk avfallsförbränning i de studerade exportländerna. Den kunskap som framkommit i denna studie och i tidigare studier tyder på att den svenska avfallsimportens effekter på materialåtervinningen är små i praktiken, men kunskapen behöver fortfarande fördjupas.”³

Sammanfattningsvis skulle alltså en skatt på förbränning av avfall som inkluderar importerat avfall vara kontraproduktiv syftet att minska fossila utsläpp och öka materialåtervinningen.

3.4 Den sammanlagrade effekten av ekonomiska styrmedel

Direktiven bakom slutbetänkandet SOU 2017:83 var utformade på det sättet att frågorna om ytterligare styrmedel avseende växthusgaser, utsläppshandel, NO_x-skatt och skatt på förbränning av avfall, skulle hanteras var och en för sig. Avfall Sverige anser att bristen ligger i att konsekvensanalysen i slutbetänkandet inte tar höjd för att åtgärderna läggs ovanpå varandra. Effekten blir att läsaren av betänkandet delvis förs bakom ljuset eftersom den här sammanlagrade effekten inte görs tydlig. Konkret innebär detta att avseende avfall så får sannolikt utsläppshandeln större ekonomiska konsekvenser på sikt än en tänkt skatt på förbränning men sammantaget blir effekten av utsläppshandel och skatt på förbränning avsevärd.

Avfall Sverige menar därför att det även vid en relativt låg skattenivå så kan den sammanlagrade effekten tillsammans med andra befintliga styrmedel, ge mer långtgående konsekvenser än de som utredningens konsekvensanalys kommit fram till.

Den ekonomiska styreffekten av utsläppshandeln har hittills varit marginell, främst på grund av fri tilldelning och låga priser på utsläppsätter. Avfall Sverige bedömer dock att effekten omräknat på mottagningsavgifter framöver kommer att stiga betydligt från dagens ca 50 - 70 kr per ton avfall⁷ till mellan 70 - 150 kr per ton avfall vid ingången till nästa handelsperiod (2021-2030)⁸. Om dessutom NO_x-avgiften ersätts av en skatt med nivån 50 kr per kg NO_x, så skulle mottagningsavgifterna öka i storleksordningen 30 - 60 kr per ton avfall ytterligare. Vidare tillkommer ökade administrativa kostnader i alla led. Den samlade effekten av relevanta ekonomiska styrmedel på avfallsförbränning är därför viktig att utreda vidare.

⁷ Pris för utsläppsätter per 2018-09-28, 19,9 EUR/ ton CO₂f.

⁸ Antaget en tilldelningsfaktor på 0,0586 utsläppsätter per MWh. Kostnad på 70 kr per ton avfall baseras på antaganden om 82 % fri tilldelning och ett pris på 25 EUR per utsläppsätter. Kostnad på 150 kr per ton avfall baseras på antaganden om 0 % tilldelning och ett pris på 35 EUR per utsläppsätter.

³ Bilaga 1 – Konsekvensanalys av en skatt på svenskt avfall till avfallsförbränning, Profu 2017

3.5 Samhälleliga förutsättningar för att nå 100 procent fossilfri avfallsförbränning

Det krävs stora samhälleliga förändringar för att nå mål om 100 procent fossilfri avfallsförbränning. Dessa förutsättningar träffas inte av en skatt på förbränning av avfall. Förutsättningarna är bland andra:

- att farliga ämnen, som gör plast olämplig att återanvända eller materialåtervinna, inte längre finns i nyproducerad plast,
- att alla i samhället sorterar ut all plast,
- att inget rejekt som behöver förbrännas uppkommer i återvinningsindustrin, och
- att de som producerar plast själva tar tillvara på all den plast som man har satt på marknaden,
- att gamla plaster i samhället som innehöll miljö- och hälsofarliga ämnen redan har destruerats,
- att smittoämnen i plast har oskadliggjorts på annat sätt än förbränning, och
- att samtliga kostnader hänförligt till plast genom hela dess livscykel tillförs producenterna (även handel och importörer)

4. Specifika kommentarer – skatteförslagets tekniska utformning

4.1 Lagens tillämpningsområde, 1 §

I betänkandet SOU 2017:83 föreslås det att en skatt på förbränning av avfall ska omfatta importerat avfall till förbränning, genom bred skrivning. Det vore dock önskvärt att endast omfatta inhemskt avfall som förbränns, likt förslag på lydelse enligt vad som framgår här nedan. Anledningarna till detta är främst två. För det första bör Sverige endast försöka styra materialåtervinningen av svenskt avfall på en global fri marknad, för det andra kommer effekterna på avfalls- och energisystemet bli oöverskådliga om möjligheten till import hastigt dras undan då import utgör ca 20 procent av den förbrända avfallsmängden.

Avfall Sverige menar att om skatten ska omfatta importerade mängder, så måste skatten även omfatta exporterade mängder till förbränning. En risk är annars att en skatt på förbränning styr avfall bort från Sverige och samtidigt verkar kapitalförstörande för anläggningsägare till svenska anläggningar, vilka till stor del är kommuner som hade kunnat använda ekonomiska medel till insatser genom till exempel avfallsförebyggande insatser och i insamlingsledet som på riktigt kan ge önskad styreffekt mot mer materialåtervinning och mindre fossila utsläpp. Avfall Sverige föreslår därför nedan lydelse till 1 § (lagens tillämpningsområde):

”(...) avfall som uppkommit i Sverige och förs in till en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning, eller förs ut ur Sverige med ändamål att termiskt behandlas eller användas som tillskottsbränsle vid produktion av energi eller material.”

Förslaget enligt ovan innebär även att skatteobjekt enligt 9 och 12 §§ i remitterat lagförslag behöver innefatta verksamhetsutövare som nyttjar termisk avfallsbehandlingstjänst i andra länder för avfall som uppkommit i Sverige. Den föreslagna lydelsen ovan påminner i sin

konstruktion den nu gällande skatten i Nederländerna, som för övrigt är det land i Europa som importerar störst mängd avfall för energiåtervinning ehuru den faktiska energieffektiviteten i Sverige genomsnittligen är vida högre än i Nederländerna.

Avfall Sverige, liksom utredaren bakom betänkandet SOU 2017:83, menar att en skatt på avfall som förbränns i syfte att styra mot mer materialåtervinning är ett ineffektivt ekonomiskt styrmedel. En skatt på förbränning av avfall skulle till exempel kunna bidra till att skapa en finansiell obalans mellan användning av jungfruliga och återvunna material, till materialåtervinningens nackdel.

Men om en skatt på avfall som förbränns trots allt införs, anser Avfall Sverige att utredningens förslag på en bred skattebas utan undantag gällande skatteobjekt och med få undantag vad gäller skattepliktigt bränsle kompletteras till att enbart omfatta inhemskt avfall. Avfall Sverige välkomnar dock avdrag för farligt avfall och biobränsle (se 3.2).

4.2 Innebörden av vissa uttryck, 5 §, biobränsle

Avfall Sverige avfärdar en användning av definitionen av biobränsle enligt definition i förordningen (2011:1480) om elcertifikat. Definitionen som anges i förordningen (2011:1480) om elcertifikat och i lydelse i 5 § i remitterat skatteförslag är otydlig. För att undvika otydliga gränsdragningar och medföljande problematik, vore det bättre med en tydligare definition av undantag i skattelagstiftningen. Avfall Sverige föreslår att resurser läggs på att ta fram en tydlig definition av biobränsle enligt en eventuell ny lag om skatt på avfall som förbränns. Avfall Sverige bidrar gärna med expertis i det arbetet.

4.3 Innebörden av vissa uttryck, 6 och 7 §§, avfallsförbränningsanläggning och samförbränningsanläggning

Istället för att använda hela definitionerna av avfallsförbränningsanläggning och samförbränningsanläggning från förordningen (2013:253) om förbränning av avfall ("FFA") i lagen om skatt på avfall som förbränns, menar Avfall Sverige att det är bättre att istället hänvisa till förordningen i fråga och gällande paragrafer (6 och 7 §§ FFA). Detta för att undvika att skapa ännu fler definitioner av samma typ av anläggning i olika författningstexter, liksom "avfallsenergianläggning" i 6 § förordningen (2004:1205) om handel med utsläppsrätter jämfört med avfallsförbränningsanläggning i 6 § FFA.

4.4 Skattebelopp m.m., 10 och 11 §§

Avfall Sverige menar, liksom utredaren, att om en skatt på förbränning av avfall ska införas, så bör skattebeloppet vara lågt satt. Det är nämligen omöjligt att förutspå vilka oönskade effekter, utöver eventuella positiva marginella effekter på materialåtervinningen, ett införande av en hög skattenivå skulle kunna resultera i.

Tidigare studie⁹ visar till exempel att en skattenivå om 500 kronor per ton avfall endast ger marginellt mer effekt på materialåtervinningen (+3 procent) i jämförelse med en nivå om

⁹ Marginalkostnadsanalys, Profu, 2017 (Intern rapport, Avfall Sverige).

noll kronor per ton. Däremot skulle en så hög skattenivå kunna resultera i en abrupt minskning av importerat avfallsbränsle, nedläggning av avfallsförbränningsanläggningar i Sverige, export av svenskt avfall för förbränning i andra länder, fler långväga avfallstransporter nationellt, dyrare materialåtervinning, dyrare produktion av biogas och biogödsel, ökning med ca 20-30 procent på den totala renhållningsavgiften, nyinvesteringar i biobränslepannor och stora effekter på priset på biobränsle och således fjärrvärmemarknaden. Dessutom skulle verksamheters avfallskostnader öka dramatiskt, då 60 procent av det avfall som förbränns är just verksamhetsavfall.

En sådan skattenivå om 50 – 100 kronor per ton avfall ligger i paritet med skattenivåer i andra medlemsstater inom EU, där själva skattenivån utgör ca 10 - 15 procent av den totala behandlingskostnaden. Avfall Sverige menar att den föreslagna skattenivån 100 kronor per ton ligger i ett sådant rimligt intervall, givet att den får den omfattning som Avfall Sverige redogjort för ovan.

4.5 Avdrag, 13 §

Avfall Sverige anser att metall som återvunnits från förbränningsprocessen bör medges avdrag från skattebeloppet. Det är rimligt eftersom sådan metallåtervinning utgör beräkningsunderlag för den samlade materialåtervinningen i enlighet med det nyligen reviderade ramdirektivet för avfall.¹⁰ Det bör gälla oavsett om återvunnen metall fortsatt betraktas som avfall eller om den har produktifierats som ett avfall som upphört vara avfall (end of waste).

4.6 Ikraftträdande

Utredningen föreslår att regleringen om skatt på förbränning av avfall ska träda ikraft den 1 januari 2020. Avfall Sverige gör bedömningen att det inte längre är en realistisk tidpunkt. Avfall Sverige anser att det måste förlöpa minst ett helt kalenderår mellan det slutliga beslutet om en skatt och när den kan träda i kraft. Detta har att göra med att kommunernas beslutsprocess för att införa skatten i de kommunala avgifterna förutsätter en tillräckligt lång tid för beredning och kommunala beslut.

För fortsatta kontakter i dessa frågor hänvisar vi till vår VD Weine Wiqvist, weine.wiqvist@avfallsverige.se, telefon 040-35 66 00.

Med vänliga hälsningar,
Avfall Sverige

Claes Thunblad
Ordförande

Weine Wiqvist
VD

¹⁰ Direktivet 2018/851/EU av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall.